

Hej, bok! Ja sam Hu Hu!

Ovaj, ne, ne, ja nisam Hu Hu. Hu Hu je lik iz animirane serije koju sam kreirao. Ja sam nečiji tata, sin, prijatelj, susjed ili slučajni prolaznik.

Otkad sam bio u stanju držati olovku u ruci, crtam, gledam crtiće i smišljam priče. Pa kad sam bio malo veći, išao sam na Tečaj crtanja i slikanja kod Aleksandre Gorete. Tada sam odlučio da želim postati slikar. No, onda sam 2000. Upoznao profesora Damira Jelića i s grupicom entuzijasta smo osnovali Videodružinu Gimnazije Karlovac. Kad smo postali malo stariji, pokrenuli smo i Kinoklub Karlovac. Napravili smo tonu filmova i osvojili tonu nagrada. Čak smo pokrenuli i filmski festival (Four River Film Festival). Tada sam odlučio da želim postati animator i redatelj animiranih filmova pa sam upisao Likovnu akademiju u Zagrebu (Odsjek za animirani film i nove medije).

Dok sam studirao, želio sam biti umjetnik i raditi „art“ filmove. Pa sam nakon što sam diplomirao 2006. i napravio dva „profesionalna“ autorska filma, „Tišina mora“ i „Lovac i kralj“. Mislim, napravio sam mnogo kratkih autorskih „amaterskih“ filmova („Anomija“, „Komarac“, „Vrata“, „Evo što pričaju mornari...“, „Žene na brodu“, „Come On“, itd.), ali ubrzo sam shvatio da to nije smjer u kojem želim usmjeriti svoju kreativnost.

Mnogo sam svaštario ne bih li pronašao ono što zbilja želim raditi (reklame, aplikacije, igrice, ilustracije, animirane radionice itd.) 2005. sam počeo voditi Školu crtanog filma „Dubrava“ u Narodnom sveučilištu Dubrava u Zagrebu, gdje još i danas učim djecu čarima animacije. Rad s djecom i dalje me veseli.

Tamo negdje 2011. uz svo to svaštarenje sam počeo raditi i za jednu britansku kompaniju. Proizveli smo dvije edutainment animirane serije („Little Poets“ i „Phonics School“). Tada sam otkrio da ono što zbilja želim raditi su animirane serije za djecu.

Istu želju imali su i moji prijatelji, kolege i sadašnji poslovni partneri, Denis Alenti i Marija Ivšić (također Karlovčanka i kolegica s akademije). Između 2014. i 2016. smo napravili nekoliko interaktivnih edukativnih aplikacija za djecu („Misho and Robin adventures“, „Phonic School“, „Story maker“, „Little Who Who – good night story“, itd.). To nam je otvorilo mnoga vrata, pa su naše aplikacije ubrzo postale animirane serije.

Sada vodimo uspješan animirani studio u Zagrebu (Recircle studio), gdje proizvodimo pozitivan sadržaj za djecu. Naše animirane serije („Mišo i Robin“, „Hu Hu“ i „Krceki“) i pjesmice („Neću“, „To je moje, moje, moje“, „Tko se boji doktora?“, „Zube peri“, „Pusa“, „Vodice u bočice“, „Seka“, „Koliko još?“, „Be be be be“, itd.) uveseljavaju djecu diljem Hrvatske i svijeta.

Otkad sam bio u stanju držati olovku u ruci, crtam, gledam crtiće i smišljam priče. To radim i danas. Ja sam Brunin tata, Gordanin i Miroslavov sin, prijatelj mnogih, možda baš Vaš susjed ili samo slučajni prolaznik. Ja sam Vjekoslav Živković – Živac, redatelj i animator. Vaš sugrađanin.